

**ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตราสารทุนของพนักงานรัฐวิสาหกิจ
ในเขตกรุงเทพมหานคร**

**Factors affecting equity investment behavior of state enterprise employees
in Bangkok Metropolis**

นายพศวัฒน์ อุ่นดี

สาขาการเงินและธนาคาร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Potsawat Oundee

E-mail: O.potsawat@gmail.com

Department of Finance and Banking, Master of Business Administration,

Ramkhamhaeng University, Thailand.

Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการลงทุนของพนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของพนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งการวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เก็บข้อมูล จากนั้นใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน คือ การทดสอบ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการวิเคราะห์สถิติถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า พนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่เคยใช้ในการลงทุนแตกต่างกัน จะส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตราสารทุน แตกต่างกัน ส่วน เพศ สถานภาพ เคยลงทุน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุน จะส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตราสารทุน ไม่แตกต่างกัน และปัจจัยด้านการเงิน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมการใช้เงิน ความรู้ทางการเงิน การออม และการลงทุน ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตราสารทุนของพนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ABSTRACT

The objective of this research was to study the personal factors affecting investment planning behavior of state enterprise employees in Bangkok and to study financial factors affecting investment behavior of state enterprise employees in Bangkok. This research was quantitative. The sample consisted of 400 state enterprise employees in Bangkok. Online questionnaires were used to collect data. Descriptive statistics were used to analyze the data, including frequency, percentage, mean, and standard deviation. Inferential statistics were used to test hypotheses, including t-tests, one-way analysis of variance (ANOVA), and multiple regression analysis.

The study found that state enterprise employees in Bangkok with different ages, education levels, average monthly income, and length of time invested had different effects on their equity investment behavior. Gender, status, previous investment, and knowledge and understanding of investing had no different effects on equity investment behavior. Four financial factors spending behavior, financial knowledge, savings, and investment significantly influenced equity investment behavior among state enterprise employees in Bangkok statistically significant at the 0.05 level.

บทนำ

ในปี 2567 ตลาดหุ้นไทยเผชิญความผันผวนอย่างมาก จากปัจจัยลบทั้งภายในและภายนอกประเทศ เช่น เศรษฐกิจชะลอตัว ความล่าช้าในนโยบายภาครัฐ และความไม่แน่นอนทางการเมือง ส่งผลให้ดัชนี SET ปรับตัวลงต่ำสุดที่ 1,273.17 จุด อย่างไรก็ตาม การฟอร์มรัฐบาลใหม่ การเข้าลงทุนของกองทุนวายุภักษ์ และการปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงสู่ระดับ 2.25% ช่วยให้ตลาดปรับขึ้นถึงจุดสูงสุดที่ 1,506.82 จุด ก่อนกลับมาปรับตัวลงต่ำกว่า 1,400 จุดจากแรงกดดันด้านต่างประเทศและความกังวลด้านธรรมาภิบาลในตลาดทุนไทย (บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด, 2568)

สำหรับปี 2568 คาดว่าตลาดยังคงผันผวนสูง จากนโยบายกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ภายใต้รัฐบาลประธานาธิบดีทรัมป์ ความเสี่ยงจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ และเงิน รวมถึงปัญหาในภาคอสังหาริมทรัพย์ของจีน อย่างไรก็ตาม ปัจจัยบวกที่อาจหนุนตลาดในระยะสั้น ได้แก่ ความคาดหวังการลดดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ และนโยบายลดภาษีนิติบุคคลของรัฐบาลสหรัฐฯ (บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด, 2568)

ในบริบทของบุคลากรรัฐวิสาหกิจซึ่งมีรายได้มั่นคง การลงทุนถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางการเงินในระยะยาว อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมการลงทุนขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ทั้งส่วนบุคคลและด้านการเงิน การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของพนักงานรัฐวิสาหกิจจึงเป็นแนวทางสำคัญในการกำหนดนโยบายด้านการวางแผนการเงิน การให้คำปรึกษา และการพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมในอนาคต

การศึกษาในครั้งนี้จึงมีความสำคัญ เนื่องจากสามารถสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มและลักษณะพฤติกรรมการลงทุนของพนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพฯ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนนโยบายด้านการเงินส่วนบุคคล การให้คำปรึกษาด้านการเงิน หรือแม้กระทั่งการออกแบบหลักสูตรด้านการวางแผนการเงินในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการลงทุนของพนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของพนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของพนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านการเงินที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของพนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล (เช่น เพศ อายุ รายได้ ฯลฯ) และปัจจัยด้านการเงิน (เช่น ความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน) ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุน

2. ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มตัวอย่างพนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยมีระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยและเก็บแบบสอบถามระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2568 ถึงวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2568

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน

การลงทุน (Investment) คือกระบวนการแบ่งรายได้บางส่วนจากรายรับในปัจจุบันเพื่อสะสมเป็นทรัพย์สินหรือเครื่องมือทางการเงินที่สามารถสร้างผลตอบแทนในอนาคต ซึ่งผู้ลงทุนจำเป็นต้องยอมรับ

ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นควบคู่ไปด้วย โดยผลตอบแทนจากการลงทุนนั้นควรสามารถเอาชนะอัตราเงินเฟ้อ และชดเชยความไม่แน่นอนในอนาคตได้อย่างเหมาะสม (จิรต์น์ สังข์แก้ว, 2547)

ประเภทของการลงทุน

การลงทุนสามารถจำแนกได้ตามระยะเวลาการถือครองเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่ การลงทุนระยะสั้น และการลงทุนระยะยาว ซึ่งแต่ละประเภทมีลักษณะเฉพาะและระดับความเสี่ยงที่แตกต่างกัน

1.1 การลงทุนระยะสั้น

เป็นการลงทุนที่มุ่งหวังผลตอบแทนภายในระยะเวลาไม่เกิน 3 ปี โดยมักเลือกสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง เช่น:

ตราสารหนี้ระยะสั้น เช่น ตั๋วเงินคลัง ซึ่งมีความเสี่ยงต่ำ และผลตอบแทนอยู่ระหว่าง 2–5% ต่อปี เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการรักษาเงินต้น (เอพีไทยแลนด์, 2568)

หุ้นกู้ระยะสั้น ที่ให้ผลตอบแทนเร็วในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี

การซื้อขายรายวัน (Day Trade) ในตลาดหุ้นที่เน้นกำไรจากส่วนต่างราคา

การซื้อขายใบจองอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งให้ผลตอบแทนสูงแต่ต้องอาศัยความรู้เฉพาะทาง

การลงทุนในค่าเงินและคริปโตเคอเรนซี ซึ่งมีสภาพคล่องสูงแต่ผันผวนสูง

ข้อดี: สภาพคล่องดี ทำกำไรได้ในระยะสั้น

ข้อเสีย: ความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาในระยะสั้น

1.2 การลงทุนระยะยาว

การลงทุนในสินทรัพย์ที่ถือครองนานกว่า 3 ปี เพื่อสร้างผลตอบแทนสะสมและบรรลุเป้าหมายทางการเงินในอนาคต เช่น:

พันธบัตรรัฐบาล ซึ่งมีความเสี่ยงต่ำและผลตอบแทนคาดการณ์ได้ประมาณ 3% ต่อปี

หุ้นภาคเอกชน ให้ผลตอบแทนสูงกว่า ขึ้นอยู่กับอันดับความน่าเชื่อถือของบริษัท

หุ้นสามัญ ที่ให้ผลตอบแทนเฉลี่ย 8–12% ต่อปี แต่มีความผันผวนสูง (จิรต์น์ สังข์แก้ว, 2547)

อสังหาริมทรัพย์ เช่น การปล่อยเช่าหรือซื้อขายเพื่อเก็งกำไร ให้ผลตอบแทนประมาณ 6–12% ต่อปี

ของมีค่า เช่น ทองคำ ซึ่งเป็นสินทรัพย์ปลอดภัยที่มีแนวโน้มเพิ่มมูลค่าในระยะยาว

ข้อดี: ผลตอบแทนสูงและยั่งยืน

ข้อเสีย: ต้องใช้ระยะเวลาและมีสภาพคล่องต่ำ

การลงทุนในสินทรัพย์เฉพาะทาง

นอกจากการลงทุนทั่วไป ยังมีรูปแบบการลงทุนเฉพาะที่น่าสนใจ ดังนี้:

ธุรกิจพลังงานสะอาด เช่น หุ้นในธุรกิจรถยนต์ไฟฟ้า หรือพลังงานหมุนเวียน ซึ่งมีแนวโน้มเติบโตสูงตามนโยบายของรัฐ (เอพีไทยแลนด์, 2568)

ค่าเงินดิจิทัล (Cryptocurrency) เช่น Bitcoin, Ethereum ที่สามารถซื้อขายได้ทั่วโลกและให้ผลตอบแทนสูงในระยะสั้น แต่มีความเสี่ยงสูง

ของสะสม เช่น นาฬิกาหุริ เหยียนที่ระลึก หรือภาพวาด ซึ่งมูลค่าเพิ่มจากความหายาก ต้องอาศัยความรู้เฉพาะทาง

การสร้างความรู้เข้าใจทางการเงิน

การลงทุนที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในสินทรัพย์และความเสี่ยง โดยอ้างอิงจาก Bloom (1980) การเรียนรู้เพื่อเข้าใจการเงินสามารถจำแนกเป็น 3 ระดับ

1. **ระดับความรู้ (Knowledge):** การจดจำข้อมูลพื้นฐานจากการศึกษา
2. **ระดับความเข้าใจ (Comprehension):** การตีความ วิเคราะห์ และอธิบายข้อมูล
3. **ระดับทักษะการประยุกต์ (Application):** การนำความรู้ไปใช้ในการวางแผนหรือลงทุนจริง

การสะสมองค์ความรู้ทางการเงินต้องใช้ประสบการณ์จากการปฏิบัติ และการติดตามข้อมูลเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิด ซึ่งช่วยลดความเสี่ยงและเพิ่มโอกาสสร้างผลตอบแทนที่ดีในระยะยาว

2. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors) เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค และได้รับความสนใจจากนักการตลาดอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากสามารถใช้เป็นเกณฑ์สำคัญในการแบ่งส่วนตลาด (Market Segmentation) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538) ได้เสนอว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่สำคัญประกอบด้วย อายุ เพศ ลักษณะครอบครัว รายได้ การศึกษา และอาชีพ ซึ่งล้วนส่งผลโดยตรงต่อความต้องการและพฤติกรรมในการเลือกซื้อสินค้าและบริการ ดังนี้:

2.1 อายุ (Age)

อายุเป็นตัวแปรพื้นฐานที่ใช้ในการจำแนกกลุ่มตลาด เนื่องจากผู้บริโภคในช่วงอายุต่างกันย่อมมีความต้องการและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน นักการตลาดจึงสามารถใช้เกณฑ์อายุในการกำหนดเป้าหมาย เช่น เด็ก วัยรุ่น วัยทำงาน และผู้สูงอายุ นอกจากนี้ยังมีการมุ่งเน้นไปที่กลุ่มเฉพาะ หรือ Niche Market ซึ่งเน้นพฤติกรรมเฉพาะของกลุ่มอายุบางช่วง เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์และกลยุทธ์ทางการตลาดให้เหมาะสม (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2538)

2.2 เพศ (Sex)

เพศเป็นตัวแปรสำคัญอีกประการหนึ่ง เนื่องจากเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมผู้บริโภคและความต้องการที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม แนวโน้มปัจจุบันพบว่าบทบาททางเพศเริ่มเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของผู้หญิงที่เข้ามาทำงานและมีบทบาทในการตัดสินใจซื้อเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ต้องพิจารณาปัจจัยเพศอย่างรอบคอบในการวางแผนกลยุทธ์ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2538)

2.3 ลักษณะครอบครัว (Marital Status / Family Structure)

ลักษณะและโครงสร้างของครอบครัว เช่น การแต่งงาน จำนวนสมาชิกในครอบครัว หรือรูปแบบครอบครัวสมัยใหม่ มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายอย่างมีนัยสำคัญ นักการตลาดมักให้ความสนใจผู้ตัดสินใจในครัวเรือน เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือหัวหน้าครอบครัว เพื่อกำหนดรูปแบบการสื่อสารทางการตลาด และกลยุทธ์ผลิตภัณฑ์ที่ตรงกับความต้องการของครอบครัวในแต่ละรูปแบบ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2538)

2.4 รายได้ การศึกษา และอาชีพ (Income, Education and Occupation)

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น รายได้ การศึกษา และอาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมผู้บริโภคอย่างชัดเจน โดยทั่วไปกลุ่มที่มีรายได้สูงมักจะมีกำลังซื้อสูงกว่า แต่ในขณะเดียวกันกลุ่มที่มีรายได้น้อยกลับเป็นตลาดขนาดใหญ่ที่ไม่อาจมองข้ามได้ ทั้งนี้ การใช้รายได้เป็นเกณฑ์เดียวอาจไม่เพียงพอ จึงนิยมนำตัวแปรอื่น เช่น อายุ อาชีพ หรือค่านิยม เพื่อให้สามารถกำหนดกลุ่มเป้าหมายได้ชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2538)

3. แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการลงทุน

แรงจูงใจ (Motivation) ถือเป็นพลังผลักดันภายในที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล รวมถึงพฤติกรรมด้านการลงทุนด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะที่ต้องตัดสินใจในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยง แรงจูงใจสามารถอธิบายได้จากแนวคิดของ McClelland's Acquired-needs Theory ซึ่งกล่าวถึงความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่ส่งผลต่อการกระทำในบริบทต่าง ๆ รวมถึงการลงทุน (McClelland, อ้างใน สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2549) ซึ่งแนวคิดนี้ได้รับการสนับสนุนและประยุกต์ใช้โดย ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2542) เช่นกัน โดยแบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประการหลัก ดังนี้:

3.1 ความต้องการอำนาจ (Need for Power)

บุคคลที่มีความต้องการอำนาจสูงมักแสดงพฤติกรรมที่มุ่งควบคุมหรือมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น ต้องการบทบาทผู้นำ หรือมีแรงผลักดันที่จะประสบความสำเร็จเหนือผู้อื่น กลุ่มบุคคลลักษณะนี้มักมีแนวโน้มลงทุนในลักษณะเสี่ยง เช่น การเก็งกำไร เพื่อแสดงความสามารถในการตัดสินใจเหนือผู้อื่น (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2549)

3.2 ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation)

กลุ่มบุคคลที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ทางสังคม มักต้องการการยอมรับจากผู้อื่น มีแนวโน้มหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง และพึงพอใจกับการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำหรือการลงทุนร่วมกับผู้อื่น เช่น การลงทุนผ่านกองทุนรวม เพราะสามารถสร้างความมั่นใจได้จากการมีมืออาชีพดูแล (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2542)

3.3 ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement)

บุคคลกลุ่มนี้มักมีเป้าหมายที่ชัดเจน มีแรงผลักดันจากภายในเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จ มักเลือกการลงทุนที่ท้าทาย ต้องการผลตอบแทนที่สูง และพร้อมที่จะรับความเสี่ยงในระดับเหมาะสม โดย

ไม่ใช่การเสี่ยงโชค แต่เป็นการเสี่ยงอย่างมีเหตุผล วิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบคอบ และกล้าตัดสินใจด้วยตนเอง (McClelland, อ้างใน สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2549)

4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุน

การตัดสินใจลงทุน ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักลงทุน คือ ทักษะคิดต่อความเสี่ยง (Risk Attitude) ซึ่งเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลจะเลือกลงทุนในลักษณะใด โดย สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2549) ได้อธิบายว่า นักลงทุนแต่ละคนมีระดับความสามารถในการยอมรับผลตอบแทนและความเสี่ยงแตกต่างกันออกไป การจำแนกประเภทนักลงทุนตามทัศนคติต่อความเสี่ยงจึงสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทหลัก (ณรงค์ จารุจรกุล, 2541, น. 27–30) ดังนี้:

4.1 นักลงทุนที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk-Averse Investor)

นักลงทุนกลุ่มนี้ไม่ชอบความไม่แน่นอน และมีแนวโน้มเลือกการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนคาดการณ์ได้ แม้ผลตอบแทนจะไม่สูงก็ตาม ลักษณะของอรรถประโยชน์ (Utility) ที่เพิ่มขึ้นในกรณีนี้จะเป็นไปในอัตราที่ลดลง กล่าวคือ เมื่อผลตอบแทนเพิ่มขึ้นแต่ความเสี่ยงก็เพิ่มตาม นักลงทุนกลุ่มนี้จะรู้สึกไม่คุ้มค่า เพราะอรรถประโยชน์ที่ได้รับจะเพิ่มน้อยลง (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2549)

4.2 นักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง (Risk-Loving Investor)

เป็นนักลงทุนที่มีความพึงพอใจต่อความท้าทายจากความเสี่ยง และมองว่าการลงทุนที่มีความไม่แน่นอนเป็นโอกาสในการได้ผลตอบแทนที่สูงขึ้น สำหรับกลุ่มนี้ อรรถประโยชน์จะเพิ่มขึ้นตามระดับผลตอบแทนในอัตราเร่ง กล่าวคือ ยิ่งมีความเสี่ยงมาก ยิ่งรู้สึกคุ้มค่าหากได้ผลตอบแทนที่สูงขึ้น (ณรงค์ จารุจรกุล, 2541)

4.3 นักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง (Risk-Neutral Investor)

นักลงทุนประเภทนี้ตัดสินใจโดยไม่คำนึงถึงความเสี่ยง กล่าวคือ พิจารณาเฉพาะผลตอบแทนเพียงอย่างเดียว โดยอรรถประโยชน์ที่เพิ่มขึ้นจะเป็นไปในอัตราคงที่ ไม่ว่าโอกาสความสำเร็จหรือความล้มเหลวจะเปลี่ยนไปก็ตาม นักลงทุนกลุ่มนี้มักวิเคราะห์จากข้อมูลเชิงตัวเลขและหลักคณิตศาสตร์เป็นหลัก (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2549)

5. แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุน

การตัดสินใจลงทุนถือเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการจัดการทางการเงิน ไม่ว่าจะเป็นในระดับบุคคล องค์กร หรือรัฐ เพราะเป็นกระบวนการที่มีผลต่อการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และการสร้างผลตอบแทนในอนาคต โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก ได้แก่ ความหมายของการตัดสินใจ และธรรมชาติของกระบวนการตัดสินใจ ดังนี้

5.1 ความหมายของการตัดสินใจ

การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกแนวทางปฏิบัติใดทางหนึ่งจากทางเลือกที่มีอยู่หลายทาง เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมากจะเกี่ยวข้องกับสถานการณ์หรือปัญหาที่มีความซับซ้อนและมีแนวทางการแก้ไขมากกว่าหนึ่งทางเลือก การตัดสินใจจึงเป็นการกระทำที่สำคัญซึ่งสะท้อนถึงวิจารณญาณ ความรอบคอบ และการพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (อภิญญา จรูญพร, 2515)

5.2 ธรรมชาติของการตัดสินใจ

การตัดสินใจเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยขั้นตอนที่เป็นระบบและต้องอาศัยข้อมูล ความคิดวิเคราะห์ และการเลือกอย่างมีเหตุผล ซึ่ง วุฒิชัย จานง (2523) ได้เสนอธรรมชาติของการตัดสินใจไว้ 3 ประการที่สำคัญ ได้แก่

กิจกรรมด้านข่าวปัญหา (Intelligence Activity):

เป็นกระบวนการสืบค้น รวบรวม และประเมินข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมและปัญหาที่เผชิญ เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลประกอบการตัดสินใจ

กิจกรรมการออกแบบ (Design Activity):

เป็นการพัฒนาและวิเคราะห์แนวทางหรือทางเลือกที่เป็นไปได้ โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมของแต่ละทางเลือกในด้านต้นทุน ความเสี่ยง และผลตอบแทน

กิจกรรมการคัดเลือก (Choice Activity):

เป็นการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดจากทางเลือกที่มีอยู่เพื่อนำไปปฏิบัติจริง โดยพิจารณาจากข้อมูลที่ได้รับและการวิเคราะห์อย่างรอบด้าน

กระบวนการทั้งสามข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า การตัดสินใจลงทุนไม่ใช่เพียงการเลือกโดยใช้ความรู้สึก แต่เป็นการตัดสินใจเชิงระบบที่ต้องอาศัยข้อมูล ข้อเท็จจริง และกระบวนการวิเคราะห์อย่างเป็นขั้นตอน

การทบทวนวรรณกรรม

อภิสิทธิ์ ตระการไพโรจน์ (2563) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเพื่อการเกษียณอายุของกลุ่มคนวัยทำงาน Generation Y ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยการศึกษาใช้วิธีกึ่งสัมภาษณ์แบบเชิงลึก พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณ มี 5 ปัจจัย ได้แก่ (1) คุณภาพชีวิตหลังเกษียณ (2) ผลตอบแทนการออม (3) รายได้ (4) สวัสดิการหลังเกษียณ และ (5) อุปสรรคการออม ซึ่งเป้าหมายการออมกับเงินออมในปัจจุบันของกลุ่มคน Generation Y ยังไม่เพียงพอที่จะดำรงชีวิตในช่วงวัยเกษียณ ดังนั้นทางหน่วยงานในภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องควรจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อสร้างความตระหนักในการออมเพื่อเริ่มต้นออมสำหรับการเกษียณอายุตั้งแต่วัยเริ่มทำงาน Generation Y เพื่อช่วยให้สามารถมีเงินออมสำหรับใช้จ่ายในอนาคต และช่วงเกษียณอายุที่เพียงพอและทำตามเป้าหมายได้สำเร็จ โดยผ่านความร่วมมือจากสถาบันการเงิน ผ่านผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่จะเข้ามามีส่วนสนับสนุนการออมที่ดีขึ้น

และการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น การปรับเปลี่ยนอัตราเงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ การจัดตั้งกองทุนร่วม หรือแม้แต่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ๆ อย่างระบบ AI ให้ทันกับสถานการณ์ในโลกปัจจุบัน ธนาคารแห่งประเทศไทยร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2565) ได้สำรวจทักษะทางการเงินของไทย ปี 2565 โดยใช้กรอบแนวความคิดขององค์กรเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (The Organization for Economic Co-operation and Development: OECD) มีการสำรวจกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 12,402 คนวัย 18-74 ปี ในและนอกเขตเทศบาลจากทุกจังหวัดทั่วประเทศ โดยมีผลสำรวจปี 2565 พบว่าคนไทยมีพัฒนาการของระดับทักษะทางการเงินที่ดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 71.4 โดยทักษะทางการเงินในด้านความรู้ทางการเงินและพฤติกรรมทางการเงินอยู่ในเกณฑ์ดีเกือบทุกหัวข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ที่ร้อยละ 69.7 และร้อยละ 70.3 ตามลำดับ ขณะที่คะแนนด้านทัศนคติทางการเงินมีคะแนนอยู่ที่ร้อยละ 76.8 อย่างไรก็ดี เมื่อเทียบกับระดับสากลจากการสำรวจของ OECD แล้ว องค์ประกอบของ ทักษะทางการเงินทั้ง 3 ด้านยังอยู่ในระดับที่สูงกว่า

เมื่อพิจารณาระดับทักษะทางการเงินตามสถานภาพพบว่ากลุ่มที่มีระดับทักษะทางการเงินที่ดีกว่ากลุ่มอื่นเป็นกลุ่มผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป อายุ 30 – 39 ปี อาชีพลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ กลุ่มอาชีพอื่น ๆ นายจ้างและลูกจ้างรัฐบาล ผู้ที่ทำงานในภาคการเงิน อาศัยในพื้นที่กรุงเทพฯ หรือในเขตเทศบาล ขณะที่ผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า รวมถึงระดับการศึกษาอื่น ๆ ที่เทียบระดับไม่ได้ กลุ่มคนชราที่มีอายุ 80 ปีขึ้นไป คนป่วย คนพิการ หรือผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ เป็นกลุ่มที่มีระดับทักษะทางการเงินที่ด้อยกว่ากลุ่มอื่น โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะทางการเงินมากกว่าสถานภาพอื่น ๆ ได้แก่ ช่วงอายุ และระดับการศึกษาของบุคคลที่แตกต่างกัน

กมลวรรณ ภูชิงชัย, นนทร์ วรพาณิชย์, และฐิติมา พุฒิตานันท์ (2567) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อการเกษียณอายุของประชากรวัยแรงงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาการตระหนักรู้เรื่องการวางแผนสำหรับการเกษียณอายุ และปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อการเกษียณอายุ รวมถึง เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อการเกษียณอายุของประชากรวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มแรงงานในระบบ และกลุ่มแรงงานนอกระบบ เพื่อทราบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อการเกษียณอายุของทั้ง 2 กลุ่ม ได้นำวิธีการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา และ สถิติเชิงปริมาณ พบว่า ประชากรวัยแรงงานในเขตกรุงเทพมหานครมีความตระหนักรู้ในระดับที่มาก ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อการเกษียณอายุของประชากรวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ ความรู้ทางการเงิน ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อการเกษียณอายุของแรงงานในระบบ ได้แก่ ระดับการศึกษา สถานะอาชีพ และ ความรู้ทางการเงิน ในขณะที่ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อการเกษียณอายุของแรงงานนอกระบบ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานะ อาชีพ และ ความรู้ทางการเงิน

วีระพันธ์ เต็มดวง (2565) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนเกษียณของคนวัยทำงาน ในจังหวัดนครราชสีมา มีกลุ่มตัวอย่าง 401 ราย โดยวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้สถิติแบบ F-Test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนการเงินโดยภาพรวม แต่อย่างไรก็ตาม ด้านของการคำนวณดอกเบี้ยทบต้นและประโยชน์ทางภาษีต่าง ๆ ยังมีความเข้าใจในระดับน้อย สำหรับการศึกษาระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อวัยเกษียณโดยภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง และเมื่อแยกตามปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลพบว่า ปัจจัยด้านเพศ อายุ และสถานภาพมีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อวัยเกษียณไม่แตกต่างกัน แต่ปัจจัยด้านการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อวัยเกษียณมากที่สุด สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณมากที่สุดคือ ความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงิน ผู้ที่ให้คำปรึกษาด้านการเงินและรวมถึงระดับความรู้ความเข้าใจด้านการเงินส่วนบุคคลของผู้ที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการเงินสำคัญมากที่สุด ปัจจัยรองลงมาที่มีผลต่อการตัดสินใจวางแผนการเงินคือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจส่วนบุคคล ในคำถามประกอบด้วย รายได้ ค่าใช้จ่าย ภาระหนี้สิน และจำนวนคนที่อยู่ในอุปการะจะมีผลต่อระดับการตัดสินใจวางแผนการเงินที่คะแนน 4.34 ก็คือระดับ มากที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตราสารทุนของพนักงานรัฐวิสาหกิจในเขต กรุงเทพมหานคร ใช้วิธีงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากร

ประชากรสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ คือ พนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากประชากรมีขนาดใหญ่และไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

1.2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ พนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากประชากรมีขนาดใหญ่และไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณแบบไม่ทราบจำนวนประชากร ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้น แบ่งเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับว่าเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ และอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือไม่ เพื่อคัดกรองผู้ทำแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางการเงิน

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับใช้แนวคิดพฤติกรรมการลงทุน

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการลงทุนและความต้องการส่วนบุคคล และข้อเสนอแนะ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา นำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติ (SPSS) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนในตราสารทุนของพนักงานรัฐวิสาหกิจ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 400 คน ผลการวิจัยสามารถสรุปในประเด็นสำคัญได้ดังนี้:

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 57.25) มีอายุระหว่าง 31–40 ปี (ร้อยละ 44.25) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 80) สถานภาพโสด (ร้อยละ 49.75) และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 30,001–45,000 บาท (ร้อยละ 40) ส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ลงทุน (ร้อยละ 96.25) โดยระยะเวลาที่เคยลงทุนอยู่ที่ 1–3 ปี (ร้อยละ 44.50) ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนอยู่ในระดับพื้นฐาน (ร้อยละ 48.75) และแหล่งข้อมูลที่ใช้มากที่สุดคือสื่อออนไลน์ (ร้อยละ 33.97)

2. พฤติกรรมการลงทุนและการลงทุน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าเหตุผลในการลงทุนในตราสารทุนคือ เพื่อสร้างรายได้เสริม (ร้อยละ 35.89) มีแนวโน้มถือครองการลงทุนในระยะยาวเกิน 3 ปี (ร้อยละ 53.50) และคาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุนที่ 5–10% (ร้อยละ 67.25) โดยมีพฤติกรรมออมเงินก่อนลงทุนเป็นบางเดือน (ร้อยละ 50.50) ในอัตราส่วนเฉลี่ย 10–20% ของรายได้ต่อเดือน (ร้อยละ 47.50) รูปแบบการออมที่นิยมมากที่สุดคือการฝากเงินออมทรัพย์ (ร้อยละ 75.75) ส่วนใหญ่มีแผนการลงทุนแต่ไม่ชัดเจนแน่นอน (ร้อยละ 51.50) และนิยมกระจายการลงทุนในหุ้น (ร้อยละ 32.80)

ทั้งนี้ การตัดสินใจลงทุนส่วนใหญ่มาจากการวิเคราะห์ทางการเงินด้วยตนเอง (ร้อยละ 42.25) ความถี่ในการซื้อ-ขายหุ้นอยู่ในระดับปานกลาง (เดือนละ 1–2 ครั้ง, ร้อยละ 45.25) โดยถือหุ้นจำนวน 1–2 บริษัท (ร้อยละ 54.25) และติดตามพอร์ตการลงทุนเพียงเป็นครั้งคราว (ร้อยละ 29)

3. ปัจจัยทางการเงิน

การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่

พฤติกรรมการใช้เงิน: ส่วนใหญ่ควบคุมค่าใช้จ่ายไม่ให้เกินรายรับ และใช้จ่ายเฉพาะสิ่งจำเป็น

ความรู้ทางการเงิน: รู้จักความแตกต่างระหว่างสินทรัพย์และหนี้สิน รวมถึงมีความเข้าใจพื้นฐานด้านงบประมาณและการออม

การออม: มีเงินสำรองฉุกเฉินและออมเงินเป็นประจำ พร้อมทั้งมีเป้าหมายการออมที่ชัดเจน

การลงทุน: ลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงิน มีการศึกษาข้อมูลและเข้าใจความเสี่ยง แต่ยังขาดการกระจายความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ

4. แนวโน้มพฤติกรรมการลงทุนในอนาคต

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มพฤติกรรมการลงทุนในตราสารทุนอยู่ในระดับปานกลาง สะท้อนถึงการให้ความสำคัญต่อการลงทุนอย่างค่อยเป็นค่อยไป และมีการเรียนรู้สะสมประสบการณ์ด้านการลงทุนอย่างต่อเนื่อง

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1: ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตราสารทุนของพนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่เคยใช้ในการลงทุน ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขณะที่เพศ สถานภาพการสมรส ประสบการณ์ในการลงทุน และระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุน ไม่ส่งผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานที่ 2: ปัจจัยทางการเงินมีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตราสารทุน

ผลการทดสอบชี้ว่า ปัจจัยทางการเงินทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมการใช้เงิน ความรู้ทางการเงิน การออม และการลงทุน ล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตราสารทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล (Discussion)

การศึกษาในครั้งนี้มุ่งวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตราสารทุนของพนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสามารถอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตราสารทุน

ผลการศึกษาพบว่า พนักงานรัฐวิสาหกิจที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่เคยใช้ในการลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเฉพาะผู้ที่มีอายุระหว่าง 41–50 ปี มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 45,001–60,000 บาท และประสบการณ์การลงทุนมากกว่า 5 ปี มีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมการลงทุนที่เด่นชัดกว่ากลุ่มอื่น ๆ ซึ่งสะท้อนว่า ปัจจัยด้านอายุ การศึกษา รายได้ และประสบการณ์มีผลต่อความสามารถในการประเมินความเสี่ยงและวางแผนการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ อริวัฒน์ โดสันติกุล (2556) ซึ่งพบว่า อายุและรายได้เฉลี่ยที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ รวมถึงสอดคล้องกับ รพีพร สุติน (2562) ที่พบว่า อายุ การศึกษา และประสบการณ์การลงทุนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญของนักลงทุนรายย่อยที่เป็นข้าราชการในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยทางการเงินส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตราสารทุน

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้เงิน ความรู้ทางการเงิน การออม และการลงทุน ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตราสารทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเฉพาะด้าน ความรู้ทางการเงิน มีผลกระทบมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่รู้จักความแตกต่างระหว่าง “สินทรัพย์” และ “หนี้สิน” มีแนวโน้มที่จะวางแผนการลงทุนได้ดีขึ้น และหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่ไม่เหมาะสมได้

ผลนี้สนับสนุนแนวคิดของ อริวัฒน์ โดสันติกุล (2556) ที่ระบุว่า ความรู้และความเข้าใจทางการเงิน มีบทบาทสำคัญต่อการวางแผนและพฤติกรรมการลงทุนอย่างมีเหตุผล โดยช่วยลดโอกาสเกิดความผิดพลาดในการลงทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเงินทุน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ขยายกลุ่มตัวอย่างครอบคลุมทั่วประเทศ

ควรศึกษาพฤติกรรมของพนักงานรัฐวิสาหกิจในภูมิภาคอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบและวิเคราะห์พฤติกรรมเชิงพื้นที่ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจภาพรวมของพฤติกรรมการลงทุนในระดับประเทศ

2. เพิ่มตัวแปรอื่นในการศึกษา

ควรพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ เช่น สภาพเศรษฐกิจโดยรวม ความผันผวนของตลาด หรือพฤติกรรมการลงทุนตามช่วงเวลา เพื่อให้การวิเคราะห์มีความครอบคลุมมากขึ้น

3. ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Methods)

ควรเพิ่มการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก หรือการสังเกต เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งและเข้าใจพฤติกรรมการลงทุนในเชิงพฤติกรรมและทัศนคติที่ไม่สามารถประเมินได้จากแบบสอบถามเพียงอย่างเดียว

บรรณานุกรม

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (2567). สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร. สืบค้นจาก

<https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMONTH/statmonth-#/mainpage>

กรมสรรพากร. (2566). ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา. สืบค้นจาก <http://www.rd.go.th/publ-ish/309.0.html>

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2551). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพฯ: ชรรรมสาร.

- ขวัญฤทัย พัฒน์แก้ว. (2563). การตัดสินใจเลือกใช้บริการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอินเทอร์เน็ต ของประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ 3 (การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จันจิรา วงศ์เจริญ. (2562). ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมต่อมาตรการทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของกลุ่มวัยทำงานในเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จํารอง เงินดี. (2552). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จิตตินันท์ นันทไพบูลย์. (2555). ศิลปะการให้บริการ. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ฉัตยาพร เสมอใจ. (2550). การตลาดธุรกิจบริการ. กรุงเทพฯ: เอ็กเปอร์เน็ท.
- ชาญธาดา กฤษเลิศกุล. (2564). ความรู้ทางการเงิน แรงจูงใจทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินและการเลือกรูปแบบการออมและการลงทุน ในสถานการณ์วิกฤติโควิด-19 กรณีศึกษา: ลูกค้ายักษ์จุฬาลงกรณ์ ธนาคาร B จำกัด (มหาชน) เขตนครปฐม 1 (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์. (2551). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ณัฐกานต์ นาคีเกท & ฉันทิชา บัวศรี. (2563). ศึกษาความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชนในตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 12(2), 109.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). อยากรวางแผนภาษี แต่ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร? สืบค้นจาก <https://www.set.or.th/th/educationresearch/education/happymoney/tax>
- ธนวัฒน์ นิรมัธย์. (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจปล่อยสินค้าประเภทสารเคมี กรณีศึกษา: สำนักงานศุลกากรกรุงเทพ กรมศุลกากร (โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- ธิพาภรณ์ ไตรสุธา. (2562). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีและทัศนคติต่อการชำระภาษี ส่งผลต่อความตั้งใจชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. (2546). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- พัชรา ดันติประภา. (2553). หลักการตลาด (Marketing Principles) (พิมพ์ครั้งที่ 5). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิมพ์กานต์ ปานจิน. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนภาษีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร (การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

- มธุมน จินากุล. (2565). ปัจจัยและทัศนคติที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต (E-Filing) ในเขตสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 25 (สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรพจน์ บุญราคัมวดี. (2551). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ศยามล สืบเนื่อง. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุของพนักงาน: กรณีศึกษาบริษัท นันยางการ์เมนต์ จำกัด กรุงเทพมหานคร (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ศิริพงศ์ พงษ์พันธุ์. (2553). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับธุรกิจ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ฮาซันพรีนติ้ง.
- สุภาภรณ์ จุลวัฒกะ. (2561). ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของพนักงานในเครือคุณาลัยกรุ๊ป. วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก, 4(1), 69–76.
- ออดิ สุขเสริม. (2564). การเลือกใช้บริการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ของผู้เสียภาษีในเขตสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 1 (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัสน์อุไร เตชะสวัสดิ์. (2548). พฤติกรรมผู้บริโภค (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ซี.วี.แอล.
- Bloom, L. (1980). *Language development, language disorders, and learning disabilities: LD. Annals of Dyslexia*, 30, 115–133.
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of psychological testing*. Harper & Row.
- Franklin, B. (2005). *Knowledge management synergy*. Retrieved from <http://www.provider-sedge.com/kma>
- Garcia, M. T., Barros, C., & Antonio, S. (2011). Saving behaviour: Evidence from Portugal. *International Review of Applied Economics*, 25(2), 225–238.
- Gibson, J. L. (2000). *Organizations behavior* (7th ed.). Irwin.
- Gonzalez, R. V. D., & Martins, M. F. (2017). Knowledge management process: Theoretical-conceptual research. *Gestao e Producao*, 24(2), 248–265. <https://doi.org/10.1590/0104-530X0893-15>
- Hoyer, W. D., & Macinnis, D. J. (2010). *Consumer behavior* (5th ed.). Ohio: South-Western Cengage Learning.
- Walters, C. G. (1978). *Consumer behavior: Theory and practice* (3rd ed.). Homewood, IL: Irwin.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.